

عنوان مقاله:

شناسایی و اولویت بندی عوامل موثر بر ایجاد بحران های اجتماعی در مناطق حاشیه شهر مشهد

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

جواد اسداله زاده - کارشناسی علوم اجتماعی، شهرداری مشهد، ایران

سیدمحمدحسین جعفریه - کارشناسی ارشد عمران، شهرداری مشهد، ایران

احمد حیدری - کارشناسی عمران، شهرداری مشهد، ایران

مجتبی خواجه پورزاده - کارشناسی مدیریت دولتی، شهرداری مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه حاشیه نشینی در ایران مدرن به سالهای ۱۳۰۰ باز می گردد، پدیده حاشیه نشینی که از نیمه قرن ۱۹ توسعه یافته بود، در سال های اخیر به بیشترین حد خود رسیده است. پایین بودن درآمد در روستاها و نبودن فرصت های شغلی در جریان حرکت روستاییان به شهر ها و کمبود مسکن روز به روز نمایان تر شده و تعداد جمعیت حاشیه نشینان افزایش یافته است. بحران های اجتماعی در مناطق حاشیه نشین یکی از مسائل مهم و اساسی است که بر جوامع تأثیرات عمیقی دارد. این بحران ها میتوانند از شکست خانواده ها و افزایش جرم و جنایت تا افزایش فقر و ناتوانی اجتماعی را منجر شوند. در این پژوهش عوامل موثر بر ایجاد بحران های اجتماعی در مناطق حاشیه شهر مشهد شامل ۱۲ عامل شناسایی شده و در ادامه با اخذ نظر خبرگان حوزه حاشیه نشینی درجه اهمیت هر عامل مشخص گردید. نهایتا با استفاده از روش تاپسیس از مجموعه روشهای تصمیم گیری چند معیاره، رتبه بندی هر یک از عوامل مشخص گردید. نتایج پژوهش نشان داد که عوامل "بیکاری" با ضریب نزدیکی نسبی ۰.۶۸۴۵۶۵، "اعتیاد" با ضریب نزدیکی نسبی ۰.۵۸۸۱۵۲، "بی ثباتی سیاسی و اقتصادی" با ضریب نزدیکی نسبی ۰.۵۱۰۷۳۴ بترتیب دارای بیشترین اهمیت در ایجاد بحران های اجتماعی در منطق شهر مشهد می باشند. همچنین سایر عوامل از جمله: پائین بودن حس تعلق مکانی در ساکنین، فقر، پایین بودن سطح امنیت، وجود اراضی بی دفاع، نداشتن امکانات کافی، کمبود برنامه های تفریحی - فراغتی، بی سوادگی، اختلافات و ناسازگاری های خانوادگی، وجود کارتن خواب ها و زباله گرد ها بترتیب دارای اولویت بالاتری قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، مناطق حاشیه نشین، بحران اجتماعی، تاپسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895108>

